

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/26/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613010386
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6613010386.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 29. júna 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. W. a spol., pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 286 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného P. W. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To 111/2013, z 29. októbra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. W. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 110/2013, zo 4. júla 2013 bol obvinený P. W. v bode 1/ rozsudku s P. W., N. W., v bode 2/ rozsudku s P. W., P. W., ml. G. W., ml. B. O. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 286 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku odsudzujúceho rozsudku.

Prvostupňový súd uložil obvinenému podľa § 286 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvineným P. W., P. W., N. W. povinnosť nahradiť Stredoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. Partizánska cesta 5, Banská Bystrica škodu vo výške 7 478 € spoločne a nerozdielne a obvineným P. W., P. W., P. W., ml. G. W. a ml. B. O. povinnosť nahradiť Stredoslovenskej energetike - Distribúcií, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, Žilina škodu vo výške 1 497,56 € spoločne a nerozdielne.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obvinenému P. W. uložil trest prepadnutia veci a to :

1. modrá pláténá taška 1 ks,
2. čierne pláténé rukavice 1 pár,
3. pláténé vrece 1 ks,
4. pilový list na železo 1 ks,
5. kladivo 1 ks
6. kovový sekáč 1 ks,
7. kliešte - blicky 1 ks,
8. kliešte - kombinačky 1 ks,
9. skrutkovače 3 ks,
10. račňa s nádstavcom 1 ks,
11. nástrčné nadstavce 4 ks,
12. rôzne kľúče 15 ks,
13. rôzne matice 13 ks,
14. podložky 4 ks.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom všetkých prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti prvostupňovému rozsudku podali odvolanie obvinení P. W., N. W., P. W., P. W.. Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozsudok Okresného súdu Lučenec vo výroku o trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu u obvinených P. W. a P. W.. Odvolania obvinených P. W. a N. W. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti druhostupňovému rozsudku podal dovolanie obvinený P. W.. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že rozhodnutie je neodôvodnené a arbitrárne. Dovolanie podal z dôvodov uvedených v ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a z dôvodu ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. odôvodnil tým, že v konaní nebolo preukázané úmyselné zavinenie obvineného, šlo len o nedbanlivostné konanie, a teda neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorý vyžaduje úmyselné konanie. Konanie odsúdeného naplnilo maximálne skutkovú podstatu tohto trestného činu v jeho nedbanlivostnej forme podľa § 288 Tr. zák.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je naplnený tým, že nemal ustanoveného obhajcu v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom, hoci podľa neho obhajcu mal mať, nakoľko je osobou neznalou práva a nevedel sa sám riadne obhajovať. Namietal výrok o náhrade škody, z toho dôvodu, že výška škody je neprimerane vysoká a do konania mal byť priznaný súdny znalec na otázku skutočne spôsobenej škody.

Navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 110/2013, zo 4. júla 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To 111/2013, z 29. októbra 2013 bol porušený zákon v neprospech obvineného. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu za účelom nového pojednania a rozhodnutia.

Okresný prokurátor vo svojom vyjadrení uviedol, že uložený trest vzhľadom na obsah a následok trestnej činnosti spáchanej obvineným a vzhľadom na jeho osobu, v ktorej súvislosti poukazuje na odpis registra trestov bol od roku 1990 do roku 2011 19-krát súdne potrestaný pre rôznu trestnú činnosť väčšinou k nepodmienečným trestom odňatia slobody, bol primeraný. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obvinený P. W. spolupáchateľom navrhol, naviedol a zorganizoval spáchanie trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu. Nakoľko u obvineného P. W. neboli podľa § 371 Tr. por. splnené dôvody dovolania, navrhol, aby dovolanie obvineného bolo podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Poškodená strana Stredoslovenská vodárenská spoločnosť uviedla, že námietky obvineného ohľadne výšky škody sú nedôvodné.

Poškodená strana Stredoslovenská energetika - Distribúcia uviedla, že s výrokom rozsudku súhlasia, škoda spôsobená ich organizácii bola objektívne vyčíslená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Obvinený v dovolaní namieta, že v konaní nebolo preukázané úmyselné zavinenie a z jeho strany išlo o nedbanlivostné konanie.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b/ vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Obvinený sa v prípravnom konaní k spáchanej trestnej činnosti priznal. Vypovedal, že trestnú činnosť spáchal, podrobne popísal, akým spôsobom, usvedčil zo spáchanej trestnej činnosti aj ostatných spolupáchateľov. Jeho konanie, správne a v súlade so zákonom bolo vyhodnotené ako konanie v priamom úmysle, nemôže ísť preto o konanie z nedbanlivosti. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je naplnený.

Pokiaľ ide o ďalší uplatňovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. treba zdôrazniť tú

skutočnosť, že zákon pre jeho uplatnenie predpokladá nie každé porušenie práva na obhajobu, ale len jeho zásadné porušenie. Zásadným porušením práva na obhajobu, zakladajúcim uvedený dôvod dovolania, sa pritom rozumie predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe.

Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé trestné konanie a všetkým orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu je uložené umožniť osobe, proti ktorej sa konanie vedie, uplatnenie jej práv. Zmyslom tejto základnej zásady je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a tiež k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutia.

Podľa § 37 ods. 1 Tr. por. po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak

a/ je vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave,

b/ je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená,

c/ ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine,

d/ ide o konanie proti mladistvému,

e/ ide o konanie proti ušlému.

Obvinený je stíhaný pre zločin, nie pre obzvlášť závažný zločin, preto nemusí mať z dôvodu ust. § 37 ods. 1 obhajcu. Ani ostatné dôvody nutnej obhajoby uvedené v § 37 ods. 1 nie sú naplnené. Z výsluchu obvineného (str. 15) spisu vyplýva, že obvinený bol poučený podľa § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. por. aj podľa § 122 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Z konštatovaných skutočností vyplýva, že u obvineného nebolo porušené právo na obhajobu, bol riadne poučený o všetkých ustanoveniach Trestného poriadku, ktoré súvisia s právom obvineného na obhajobu. Obvinený si obhajcu zvolil až v konaní pred súdom. Nebol preto naplnený ani dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.